

Drunkningsolycka vid Haraholmarha den 9 sept. 1964.

Det blev djup förstämning i bygden när budet om olyckan kom.

Det allmänna deltagandet i sorgen gavs i den lilla församlingen många uttryck för. De tre jaktlagen i Alanäs och Havsnäs avbröt omedelbart sista dagens älgjakt. Många samlades vid stranden för att hjälpa till med sökandet efter de omkomna.

Men ingenting påträffades utöver det lösa gods man redan under natten hittat ilandflutet vid ett par mindre holmar omkring en halv km. från beräknande olycksplatsen. Med ledning av det man funnit vid stränderna och med hänsyn till vindriktningen har man anledning förmoda att båten kommit ca 200 m. ut från Haraholmen då den av okänd orsak har kantrat. Vattendjupet är mellan 15-20 m. på det område mellan holmarna och Västvikslandet- ca 7 km.- som man kommer att begränsa sökandet till. Längre bort har man vattendjup som sägs vara bortåt 100 m.

Sökandet efter de omkomna fortsatte vid 5-tiden i dag på morgonen med ca 10 man anmälda till fem båtlag.

Vi saknar utrustning - båtar och draggar- för att kunna utföra ett ännu mer intensivt spaningsarbete, säger polisassistent Hammar.

Någon grodman kommer man inte att anlita vid undersökningarna enligt landsfiskal Gärdeborn.- Vi har haft kontakt med dykare som säger att sikten på det djup vi har att röra oss på är inte mer än ca två m. och under sådana förhållanden är draggningar det mest effektiva säger landsfiskalen.

Gårdagens spaningar avbröts omkring kl.19 och hade då pågått nästan ett helt dygn. Några timmars avbrott hade gjorts under ett par eftermiddagstimmar då vinden var som starkast.

Det var tidvis en hård byig blåst på torsdagen, men det allmänna omdömet var att olycksdagens vindstyrka var betydligt kraftigare.

En sjöresa som ÖP- medarbetarna gjorde tillsammans med Henrik Mikaelsson Alanäset, efter en i stort sett samma route som onsdagens olycksbåt antas ha utfört, gav belägg för att det fordras sjösäkra båtar för att ge sig ut på ett upprört flåsjövatten. Båten var ändå betydligt större än den som användes av de fem bärplockarna och hade endast tre man ombord. Men skummet yrde in över relingen och det var ingen svårighet att föreställa sig hur förhållandet måste ha varit i den mindre båten med mer än dubbla lasten och i ett hårdare blåsväder.

Ute på Haraholmarna fanns det fortfarande mängder av lingon på kalhygget. I lä hittades de fem omkomnas sista lägereld och intill låg några använda grillpinnar. Ute på sundet draggsde båtlagen oförtrutet fram och tillbaka. Det var den enda påtagliga verksamhet som förekom i alanäsbygden på torsdagen där man efter kännedom om olyckan allmänt deltog i sorgen och saknaden efter de omkomna.

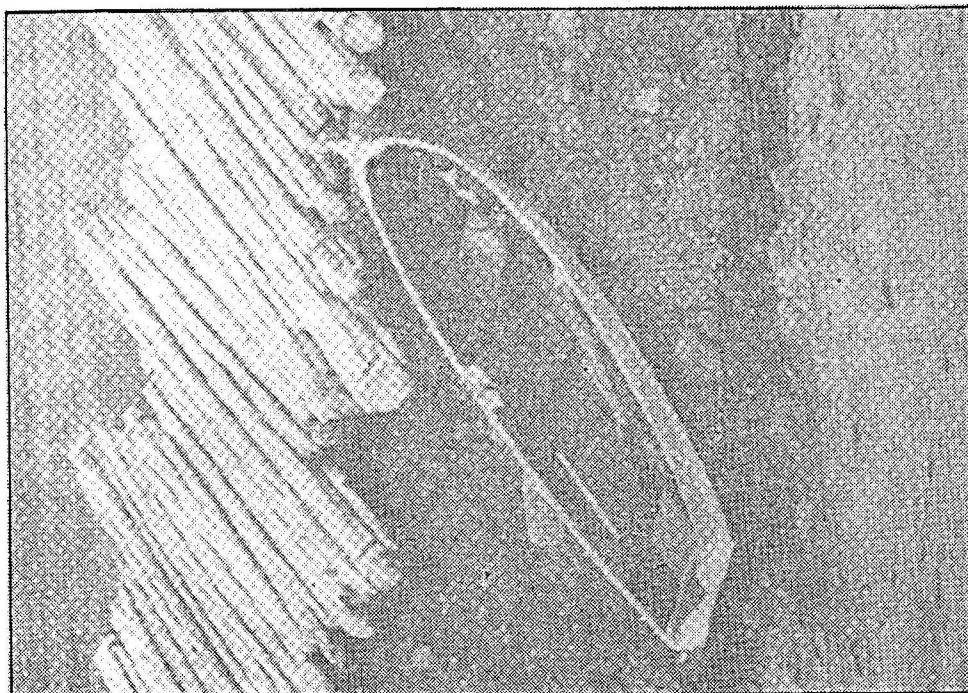
Hur olyckan i Alanäs då fem människoliv krävdes gått till, har man ingen som helst uppfattning om.

Har det blivit motorstopp? Har vatten stänkt in i båten när den kom ut i grov sjö? Eller har några av passagerarna gripits av panik?

Har lasten möjligen förskjutit sig? Ingen vet någonting och alla är borta så det kanske blir en ouppklarad hemlighet. Ett vet man att båten kantrade på 20 meter djupt vatten.

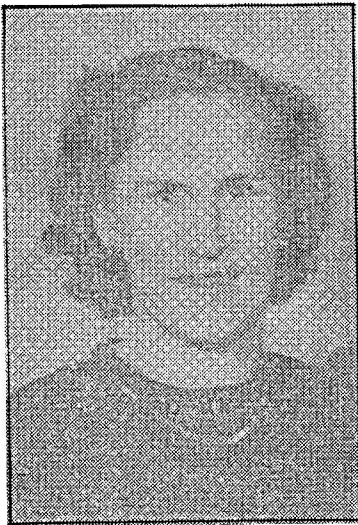
Olycksbåten.

Man tror att båten var för tungt lastad i den höga sjön. Vattenytan var bara några cm. från relingen.

Dä fem omkomna.

Den 9 sept 1964 genom drunkning.

Ingeborg Kristina
Gärdestrom f 1914 29/10
g 1936 24/6 med
Karl Ture Ahlqvist
(A1:4)

Hennes son Ove
f. 1943 26/7

Anna Fredrika Jonsson
F.1897 16/4 Rosbäck.
g.1926 11/12 m.
Johan Hilding Ahlqvist
(A1:1) Sörvik

Föraren av båten
Ivar Ferdinand Isaksson
f. 1900 22/10
g. 1952 25/10 m.
Hulda Linnea Sundkvist
f. 1903 25/12 (A1:71)
Båda omkom